

Listy z Karmelu

2016/1 | 3 | časopis na prehĺbenie duchovného života

*Mužská a ženská
dlaň milosrdenstva*

Úvodník	3
Dve lásky v jednom	4
Mužská dľaň milosrdného Otca - svätý Ján od Kríža	6
Ženská dľaň milosrdného Otca - svätá Terézia od Ježiša	9
Vedeli ste, že...	12
Svätá Terézia od Ježiša: KNIHA ŽIVOTA	13
Program deviatnikov, púť a slávnosť Panny Márie Karmelskej v roku 2016	14
Rubrika Povolanie	16
Vydatá žena karmelitánkou?	17
Všetko robiť len s veľkou láskou...	
Rozhovor s Natáliou Žembovou	18
Spomienky z putovania	21
Zo života spoločenstiev	23

Listy Z Karmelu - časopis na prehĺbenie duchovného života

Redakcia: br. Stanislav Jaloviar OCD (vedúci redaktor), br. Miroslav Bandík OCD, o. Rudolf Bartal OCD, o. Andrej Valent OCD, o. Paweł Wojnowski OCD, Katarína Luptáková OCDS, Juliana Melková OCDS (jazyková úprava)

Grafická úprava: Stanislav Andil

Foto: archív kláštora, Glas Karmelu, pixabay.com, archív OCDS, Alžbeta Hrušovská, Dušan Šolc, internet

Kontakt na vedúceho redaktora: stanocd@gmail.com

Vydáva: Kláštor bosých karmelitánov Lorinčik, Lorinčik 145, 040 11 Košice

Len pre vnútornú potrebu. | Vychádza dvakrát za rok. | Redakcia si vyhradzuje právo úpravy príspevkov. | Impriim potest č. 150/2016 zo dňa 16. 06. 2016. Tadeusz Florek OCD, provinciál

Podporiť vydávanie časopisu môžete milodarom na účet: SK41 0200 0000 0026 4934 9054

Milí priatelia, bratia a sestry,

nlektoré umelecké diela nútia k zamysleniu. Iné k úžasu, občas k spánku, ďalšie vyvolávajú pobúrenie. Sú aj také, čo uzdravujú, očisťujú a liečia. Raz som čítal rozhovor s pánom Ladislavom Záborským, výnimočným a hlboko veriacim slovenským mallarom, ktorý za vernosť Bohu platil pobytom vo väzení. Pri príležitosti otvorenia svojej výstavy zbadal, že jedna pani stála pred jeho obrazom a plakala. Pristavil sa pri nej a spýtal sa na dôvod. „Prežívam veľmi ťažkú rodinnú situáciu a bola som rozhodnutá pre samovraždu, ale keď som videla obraz milosrdného Krista, niečo sa vo mne zlomilo a neurobím to“ odpovedala. Na plátne pred ňou Kristus v náručí niesol polonahého, otrhaného a zbedačeného človeka.

V tomto Roku milosrdenstva vám Listy z Karmelu ponúkajú ďalší „milosrdný“ obraz: Rembrandtovho márnotrpného syna a milosrdného otca. Všimli ste si pritom otcove ruky? Každá je iná. Mallar namaľoval mužskú a ženskú dľaň ako výraz jednoty mužských aj ženských vlastností v osobe nebeského Otca. Na rozdiel od neho naši svätí, Terézia od Ježiša a Ján od Kríža, stelesňovali duchovné materstvo, otcovstvo i milosrdenstvo oddelene a v hlavných článkoch tohto čísla píšeme, akým spôsobom. Možno vám pomôžu, aby ste ako Božie (umelecké) diela uzdravovali, očisťovali a liečili.

Vynaliezavosť v milosrdnej láske vám v mene celej redakcie vyprosuje
br. Stanislav OCD

Dve lásky v jednom

Keď sa dobrý Boh rozhodol stvoril' otca, začal s veľkou a mohutnou postavou. Anjel, ktorý bol blízko pri ňom, mu povedal: „Čo je to za otca? Ak deti, ktoré stvoríš, budú taký drobtzig, prečo si urobil otca takého obrovského? Keď sa s nimi bude chcieť hrať guľky, bude si musieť klaknúť. A keď bude chcieť svoje dieťa prikryť, bude sa musieť skloniť. A keď ho bude chcieť pobožkať, bude sa musieť zohnúť napoly.“ Boh sa usmial a povedal: „To je pravda, ale keď ho urobím malého ako dieťa, deti nebudú mať na koho zdvihnúť svoj pohľad.“ A potom prišiel na rad ruky. Aj ruky urobil Boh veľké a svalnaté. Anjel potriasol hlavou a povedal: „Také veľké ruky nemôžu prebáľovať dieťa, zapínať a rozopínať gombičky a tým menej vliazať vrkôčičky alebo vytahovať z prsta triesku.“ Boh sa usmial a povedal: „To viem, ale ruky sú veľké preto, aby sa do nich vmestilo všetko, čo má dieťa vo svojich vreckách, a sú dosť malé, aby mohli pohladiť jeho tváričku.“ Boh začal

tvoriť dve veľké nohy, aké ešte nik nevidel, keď vtom anjel vybuchol: „To ne sedí! Naozaj si myslíš, že tieto dve nákladné lode budú vedieť ráno rýchlo vyskočiť z postele, keď sa bábätko rozplače? Alebo prejsť pomedzi kŕdel'hrajúčich sa detí bez toho, že by aspoň dve nezašlapli?“ Boh sa usmial a povedal: „Buď pokojný. Budú chodiť veľmi dobre. Uvidíš, udrží dieťa v napätí, keď sa bude chcieť nosiť na chrbte ako na koni alebo naháňať myši v chatrči, alebo sa pýšiť topánkami, ktoré by nepasovali nikomu inému.“ Boh pracoval celú noc. Otcovi vložil do úst málo slov, ale dal mu pevný a rázny hlas a oči, čo videl všetko, a predsa ostával pokojné a trpezlivé. A nakoniec, keď sa na chvíľu nad všetkým zamyslel, pridal posledný detail: slzy. Potom sa obrátil k anjelovi a spýtal sa ho: „Teraz už veríš, že aj otec môže milovať tak ako matka?“

(Bruno Ferrero)

Svätý Ján Pavol II. v roku 1983 vydal encykliku o Božom milosrdenstve *Dives in Miseri-*

cordia (DM). v ktorej ľudstvu pripomenul. akú úlohu zohráva milosrdenstvo v živote človeka. Hneď prvé slová sú smerodajné: „V Ježišovi Kristovi je „zjavená pravda o Bohu ako o .Otcovi milosrdenstva“ a dovoľuje nám ho „vidieť“ ako veľmi blízkeho človeku. najmä keď človek trpí a je vystavený nebezpečenstvu vzhľadom na svoj život a na svoju dôstojnosť“ (DM 2). „Ježiš nielenže hovorí o milosrdenstve a vysvetľuje ho príkladmi a podobenstvami. ale predovšetkým ho v sebe samom stelesňuje a vo svojej osobe predstavuje. Lebo v istom zmysle je sám milosrdenstvo“ (DM 2).

Ježiš spájal podobenstvá o milosrdenstve s udalosťami bežného života. aby zasiahli ľudské srdce. Jedno z podobenstiev opisuje mánotratného syna. ktorého na plátne fascinujúco zobrazil holandský barokový maliar Rembrandt van Rijn. Henry Nouwen o ňom rozjíma v knihe *Návrat mánotratného syna*.

Tento obraz je Rembrandtovým vrcholným dielom. Mallar v ňom opisuje vlastný život. Najprv žil ako mladší syn. presvedčený o svojej genialite. miloval pôžitok a nezaujímal sa o ľudí. Neskôr zažil smrť svojich detí a manželky Saskie. Nadväzuje vzťah s pestúnkou svojho syna Tita. ale sám ju nechá zatvoriť do psychiatrickej liečebne a celý majetok prepadne v prospech veriteľov. aby sa vyhol bankrotu. Keď vyjde z dlžôb. nachádza nakrátko pokoj a nakoniec v roku 1669 chudobný a opustený zomiera. kedysi sebavedomý a hrdý muž spoznal trpkosť pravdy. že všetka pozemská sláva neprináša vnútorný pokoj. Mal v sebe aj čosi zo staršieho brata. ktorý sa v podobenstve zatal a nechcel vojsť do domu otca. Životopisci z dôrazňujú. že za jeho neúspechmi stála nepríjemná a neprístupná povaha. nedostatočné uznanie jeho okolia i zatrpknutosť. túžba po pomste a sklon k zraďe. Rembrandt zosobňuje mladšieho aj staršieho syna. no obaja potrebujú uzdravenie. odpustenie a objatie milosrdného otca.

Znalca obrazov zaujmú *rukýotca*. Umelec nepostavil Boha do pozície múdrego starca. hlavy rodiny. ruky stvárnil „teologicky“: ľavá predstavuje otcovskú. mužskú. silnú. svalnatú dlaň. Ruka sa nielen dotýka. ale aj pevne drží. Pravá ruka je jemná. nedrží. nepritláča. Je mákká a má elegantný vzhľad ako ženská ruka. ktorá matersky hladí a láska. Otec sa dotýka obdivoma dlaňami. Jednou drží. druhou pohľadza: nimi znázorňuje Božie otcovstvo a materstvo.

Jedno dievčatko povedalo raz na katechizme hlbokú pravdu: „Boh je otec. ktorý miluje ako mama“ (Br. Ferrero).

„ktokolvek teda to milosrdenstvo v ňom vidí a nájde. tomu sa Boh zvláštnym spôsobom stane „viditeľný“ ako Otec. ktorý je „bohatý na milosrdenstvo“ (DM 2).

P. Rudolf Bartal OCD

Rembrandt Harmenszoon van Rijn - autoportrét

Mužská dlaň milosrdného Otca - svätý Ján od Kríža

Keby existoval rebríček asketicky a prísne pôsobiacich svätých, asi by v prvej desiatke nechýbal sv. Ján od Kríža. Pojmy ako „temná noc, nič alebo všetko“ pôsobia na prvý pohľad nekompromisne a odstrašujúco. Iná bosá karmelitánka - sv. Terézia z Lisieux s usmievavou tvárou na fotografiách - ho v sympatiách veriacich určite predbieha.

■ Rodinné prostredie

Kto si však dá námahu a preskúma najmä rodinné prostredie, objaví hlbokého a citlivého človeka. Od Boha dostal do vienkla rodičov prekypujúcich vzájomnou láskou. Takou silnou, že otec ešte ako kupec s hodváhom opustil vyššiu spoločenskú triedu pre lásku k pôvabnej, prívetivej, milej, čnostnej, ale chudobnej tkáčke hodvábu. Jánov otec prijal údel tkáča a začal pracovať spolu s manželkou, aby postupne uživil troch synov: Františka, Luisa (zomrel v útlom veku) a najmladšieho Jána. Ján bol veľmi bystrý a citlivý. Preto ho veľmi zasiahla choroba otca a po dvoch rokoch aj jeho smrť. Videl, ako mama zanecháva tkanie a obetavo sa o neho stará. Možno až neskôr sa dozvedel,

že otec z lásky k mame upadol z bohatstva a ustálených spoločenských pomerov do chudoby a nelstoty. Syn chudobných tkáčov zažil rodinu plnú nefalšovanej viery a obetavej lásky. Ťažkosť ju nerozložili, ale stmelili. Neskôr, v jednom zo svojich duchovných výrokov povel, že *na konci života budeme súdení z lásky*. Hovoril a písal na základe bohatých osobných skúseností.

Kým našiel vlastnú životnú cestu, prežíval s mamou a najstarším bratom Františkom spoločné rodinné udalosti: sťahovanie z miesta svojho narodenia (Fontiveros) kvôli hľadaniu práce (do Arévala), sobáš svojho brata s chudobnou, ale čnostnou a nábožnou Annou. Ich radosti z narodenia ôsmich detí a smútky, lebo nažive ostalo iba jedno,

celá rodina pomáhala chudobným. František najmä v zime často priviedol domov nejakého bedára a Anna mu ochotne poslúžila. Ján svojho brata nielen obdivoval, ale neskôr aj napodobňoval práve v starostlivosti o núdzných a chorých. Aj v karmelitánskom ráde o ňom hovoril ako o najcennejšom dare, aký má na tomto svete.

■ V karmelitánskom ráde

Harmonické spojenie intelektu a srdca neušlo pozornosti rehoľných predstavených. Ján v Karmeli zastával hneď po vysväceni zodpovedné funkcie: noviciamajster, predstavený domu, prednášateľ pre študentov. Predtým ho neznechutila bleada, teraz nepodľahol skrytej pýche či povýšenectvu z funkcií. A milosrdenstvo praktizoval naďalej v rôznych podobách pri každej príležitosti.

Počas cesty z Duruela (prvého kláštora reformovaných, čiže bosých karmelitánov) do Pastrany (noviciátu) spolu s ďalším novicom išli peši a v dedinách si vyprosili almužnu. Tým, čo dostali, zasa pomáhali chudobným, ktorých cestou stretávali.

Keď bol spovedníkom bosých karmelitánok, raz videl, že akási sestra bosá zametá chodbu. Zistil, že je chudobná a nemá topánky. Ján pre ňu vyžobral peniaze, aby si ich mohla kúpiť. Rovnako sa usiloval pre choré sestry zaobstarať lieky. Sám bol chudobný, ktorý nechcel nič pre seba, ale pre druhých dokázal vyžobrať všetko.

Keďže žil jednoducho, chudobne a v styku s ľuďmi bol bezprostredný, okrem duchovného apoštolátu so zasvätenými osobami učil deti písať a čítať, katechizmus a modliť sa.

V čase búrlivých vzťahov s nereformovanými karmelitánmi tí ho zatvorili do kláštorného väzenia v Toledu, odkiaľ po deviatich mesiacoch ušiel. Neskôr, hovoriac o utrpení, zdôrazňoval, že jeho väzniteľa

tak robili preto, lebo sa nazdávali, že robia dobre, že iba poslúchali príkazy, ktoré proti „buríčskym“ karmelitánom vydávala autorita rehole. A o dotýčaných osobách hovorieval vždy s veľkou zdržanlivosťou a úctou, nad nikým nevynášal súdy.

Ako nový predstavený v istom kláštore zistil, že tam vládla prehnane prísna atmosféra. Postupne zmiernil v komunite množstvo cvičení pokánia, viedol ju s duchovným jemnosťou a múdrosťou.

K chorým prejavoval bezhraničnú lásku. Naradil, aby sa im kúpilo mäso, dal ho pripraviť, sám ho nlesol chorým a dával im jesť. Na rozptýlenie im rozprával príbehy a povedal, že aj keď sú to svetské príbehy, nie sú zavrhnuteľné, lebo chorým prinášajú radosť a úľavu. Keď videl, že nechcú jesť, spomínal im všelijaké maškrtky, aby v nich tak vzbudil chuť do jedla. A keď si spomenul na niečo, čo by im chutilo, zaobstaral aj to, hoci si nebol istý, že to potom naozaj zjedla.

Raz prišiel k bráne kláštora istý muž, o ktorom sa vedelo, že bol nemravný a hanebný. Prosil: „Pošlite mi spovedníka, ale láskavého.“ Vrátnik zavolať do spovednice otca Jána. Ten muž sa celkom zmenil a denne potom prichádzal na modlitby do kláštora.

Osobitnú starostlivosť venoval tým bratom, ktorí vyzerali smutní alebo pre niečo ustarostení. Usiloval sa vytvoriť im ovzdušie uvoľnenia a oddychu a ak si to želali, chodieval s nimi do prírody, aby si tam pohovorili o tom, čo ich trápi.

Mnohým, najmä chudobným, ktorí sa len nedávno obrátili na katolícku vieru a takmer nepoznali katechizmus, každý týždeň venoval niekoľko hodín duchovného poučania, hoci mal na písacom stole viac nedokončených diel. Vždy dával prednosť živým ľuďom, bez ohľadu na to, prečo za ním prišli.

Aj chudobní a zoškrábi zbadali, že ako predstavený je veľkorysý a štedrý. Brat vrátnik

Fontveros - rodné mesto sv. Jána od Kríža
v súčasnosti

dostal pokyn, aby nikoho neposledal preč bez toho, aby niečo dostal, aj keď toho nebolo veľa. A takto by sa dalo pokračovať...

Ak chceme získať pravdivejší obraz svätého Jána od Kríža, najprv na seba nechajme pôsobiť rôznorodé milosrdné skutky Jeho ži-

vota a až potom sa začítajme do Jeho diel.

V takom poradí určite oveľa ľahšie objavíme otcovské, múdre a milujúce ľudské (i Božie) srdce.

Br. Stanislav Jaloviar OCD

Téma čísla

Ženská dlaň milosrdného Otca - svätá Terézia od Ježiša

Na jednom z najznámejších obrazov spojených so sv. Teréziou od Ježiša naša svätá Matka chce až naveky ospevovať Božie milosrdenstvo, ktoré ju sprevádzalo po celý život. Platí to však aj naopak - sama milosrdenstvo preukazovala. Základy pre praktizovanie milosrdenstva dostala doma, v rodine.

S takýmto základom už možno vykonať niečo dobré a veľké, minimálne vo svete, kde viere a Bohu patrí prvé miesto. Keďže život našej svätej obsahuje množstvo situácií plných milosrdnej lásky, obmedzíme sa na niekoľko z nich.

Povstupe do kláštora Terézia dostáva po istom čase veľké bolesti a má sa ísť liečiť k bylinkárke do Becedas. Tam spoznáva kňaza, u ktorého sa spovedáva. Nejde ani zďaleka o svätca, lebo nedokáže prerušiť intímnu známosť s miestnou ženou. Časté rozhovory o Bohu a Jej veľká náklonnosť nakoniec priniesli vytúžený výsledok: kňaz ukončil vzťah ohrozujúci Jeho povolanie i večnú spásu. Terézia tu riskovala veľmi veľa, chodila po tenkom ľade, nemala ešte dostatok duchovných skúseností. Napriek tomu neprestala ponúkať pomoc. Takéto gesta súcitu, ľútosti k pohlúdeným, nemocným alebo zamotaným do vzťahov ohrozujúcich spásu ju budú sprevádzať po celý rehoľný život.

Utrpenia fyzického druhu ju urobili citlivejšou aj na rôzne druhy duchovného utrpenia. Keď už na Ježišov pokyn založila kláštor sv. Jozefa, o nejaký čas k nej prišiel františkán P. Maldonado z Ameriky a podával správu o hrozivej duchovnej situácii domorodcov na dobytých územiach. Jej srdce krváca a rozširuje sa nielen na rodnú krajinu, ale na celý svet. Ježiš onedlho odpovedal, lebo videl, že Terézia nezáležalo iba na svojej vlastnej spásu, že je ochotná prejsť celý svet, aby zakladala kláštory vyprosujúce duchovnú pomoc pre celú bojujúcu Cirkev. Čím je milosrdnejšia, súcitliva s Božím srdcom a ľudským utrpením, tým viac je otvorená na ochotu pomáhať podľa Božích plánov.

Počas cesty spojených so zakladaním kláštorov nestráca z očí svoj cieľ, ale keď vidi ľudskú biedu, vie účinne zasiahnuť. V Malagone sa rozhodla vykonať neuveriteľnú vec. Z ľútosti nad náboženskou zaoštalosťou obyvatelov, najmä dievčat, a nad ich primitívnym životom a výchovou, po porade so sestrami

V Tolede, na dvore šľachtickej done Luisy de la Cerda, sa jej srdce rozplývalo súcitom. Doña Luisa mala svojich chudobných, a to jej dovoľovalo, aby sa nestarala o zašpinených, hladných, odporných bedárov, ktorí zapíňali mesto s 80-tisícimi obyvateľmi. V Avile poznali chudobných po mene. V Tolede chytila bezmenná, anonymná bleďa Teréziu za srdce. Tam si zaznamenala: „Zdá sa mi, že mám viac ako inokedy súcit s chudobnými, veľmi ich ľutujem, tak túžim,

sa rozhodla, že kláštor sa zaviaže žiť hlboko veriacu ženu, ktorá za to bude zadarmo vyučovať dievčatá v domácich prácach a popritom im vysvetlí, čo je obsahom náboženstva a ako majú slúžiť Bohu.

aby som im pomohla, že keby som mohla konať podľa seba, dala by som im habit, ktorý nosím. Vôbec ma neodpuďujú, hoci sa k nim približujem a dotýkam sa ich. Vidím, že toto je tiež Boží dar, pretože som predtým dávala

almužny z lásky k nemu, ale nepocitovala som prirodzený súcit.“

Osobitnou oblasťou bola formácia sestier a v rámci nej starostlivosť o choré sestry.

Vlastným príkladom žila zásadu lásky, ktorá prináša toľko pokoja k lôžkam chorých sestier, podľa rady, ktorú jej dal Ježiš: „Priorika, ktorá by sa nestarala o dobro chorých, konala by ako Jóbovi priateľka: Boh ich skúša pre dobro ich duše, ale ona by ich vystavovala nebezpečenstvu, že stratia trpezlivosť.“ Sestry nám Teréziu ukazujú, ako pri lôžku umierajúcich hladká im tvár a potešuje ich nežnými slovami. Nikto nemal väčší súcit ako ona s utrpením a bleďou. Bola tešiteľkou všetkých svojich dcér, celého svojho okolia aj cudzích ľudí, ktorých sťažnosti počúvala – hoci sama sa nikdy nestažovala – s nadprirodzeným súcitom. Usudzovala, že čím sme silnejší, tým nežnejšie sa máme skláňať k tým, ktorým nejaká maličkosť pôsobí veľké trápenie.

Jej znalosť ľudského srdca, jej zmysel pre spravodlivosť sa naplno prejavujú v tejto jedinej vete stanov: „Nikdy netrestať, pokiaľ sa neutišiš väšň.“ A jej súcit bde a mlerní prítomnosť k tým, ktoré podstupujú trest za vážne previnenie. Vinníčka je verejne vyšľahaná, je zavretá do cely, „pozabavená prítomnosť anjelov“, ale Matka dodáva: „Nech je matka predstavená milosrdná a pošle k nej sestru, ktorá by ju dokázala potešiť. A ak má pokorné srdce, nech sa berú do úvahy jej dobré úmysly.“

V nemocnici Nepoškvmeného počatia v Burgose (počas útrap pri hľadani vhodnej budovy pre kláštor) bola Matka Terézia, taká súcitlivosť s každým nešťastím, priamo ponorená do utrpenia. Bolo nemožné ju prinútiť, aby si dopriala trocha odpočinku a aby sa aspoň poriadne najedla. Vyhýbala sa svojej pomocníčke z cesty a tá ju nachádzala v zápachajúcich sálach, kde rozdávala pomaranče, ktoré mala schované v rukávoch. Osoby postihnuté snetou, rakovinou, kľahňami, všetci, ktorí trpeli

hroznými ranami, prestávali v jej prítomnosti kričať. A prosili ošetrovateľov, aby išli pre túto ženu. Už pohľad na ňu utišoval bolesť.

Milosrdné srdce je tiché a pokojné, ale vždy v pohotovosti, aby vynaliezavo odpovedalo na naliehavé konkrétne hmotné alebo duchovné potreby bližných. Matka Terézia učí svojim životom, že úprimná modlitba vždy mení ľudské srdce, ktoré nemôže zostať nečinné, ak vidí vedľa seba trplacu tvár svojho brata alebo sestry.

Br. Stanislav Jaloviar O.C.D.

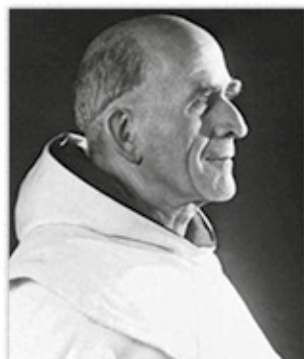

■ Skratka OCDS znamená Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis (svetský rád bosých karmelitánov)?

■ Boli potvrdené zázraky nevyhnutné ku kanonizácii bl. Alžbety od Najsvätejšej Trojice (išlo o uzdravenie zo Sjögrenovho syndrómu Marie-Paul Stevens v Belgicku) a k beatifikácii Božieho služobníka o. Eugéna-Máriu od Dieťaťa Ježiša (nastalo uzdravenie dieťaťa so závažnou poruchou trávenia ohrozujúcou život)?

■ V roku 2015 (v roku 500. výročia narodenia sv. Terézie od Ježiša) sa konal 8. kongres OCDS Krakovskej provincie v poľskom Tarnowe – mieste stretnutia predstavených všetkých spoločenstiev celej Krakovskej provincie – s hlavnou témou: *So svätou Teréziou sa vraciame k prameňom?*

■ V celom Ráde bosých karmelitánov prebieha opätovné štúdium našich konštitúcií (vysvetľujú a upresňujú, ako žiť našu Regulu, základné duchovné pravidlá inšpirované slovami Svätého písma) – so zámerom ich aktualizácie?

■ Na stránke: www.zasvatenyzivot.sk/kategoria/video/ v krátkom videu „Na päť minút s nami“ môžete si pozrieť svedectvá zasvätených osôb o klauzúre: ďalej o tom, že smrťou sa nič nekončí, že každý dar je úloha; o budovaní svojej identity; o školke, ktoré vedú írské rehoľné sestry pre rómske deti v Spišskom Podhradí; o štarte osobnosti alebo ako vzdelávať deti a mládež a aj o radosti z malíčosti pri výchove detí zo špeciálnych škôl?

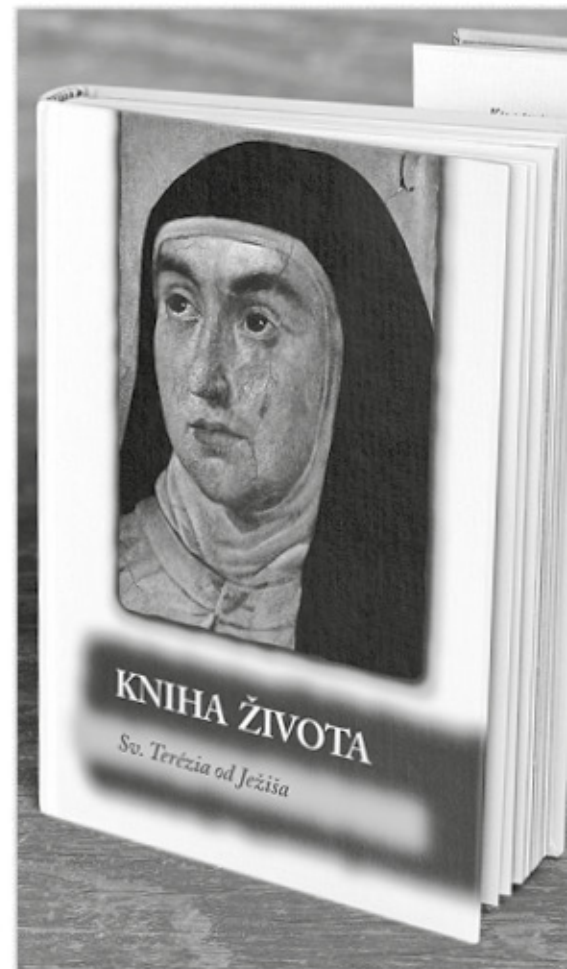

Svätá Terézia od Ježiša KNIHA ŽIVOTA

Keď židovská filozofka, agnostička a hľbavá žena Edita Stelnová hľadala oporný bod svojho života, v knižnici svojich priateľov našla Teréziinu *Knihu života*. Čítala ju celú noc a ráno povedala: „To je pravda.“ Náročná, ale oslobodzujúca, svätá Terézia z Avily ju písala bez túžby po zvýšení popularity. Chcela pred svojimi spovedníkmi odhaliť a overiť si pôsobenie Boha vo svojom živote. Originálnym štýlom a najmä pokorne, vtipne a pútavo. Terézia ponúka realistický pohľad na premenu modlitaceho sa človeka. Jeho postupné oslobodzovanie od spútavajúcich vzťahov, postojov a obrazov. Opisuje najväčšiu námahu, prinášajúcu najsladšie ovocie: vnútornú slobodu a radosť, ktorú svet vzlať nemôže.

Pre osoby namáhavo napredujúce v modlitbe má naša svätá dobrú správu: po vstupe do kláštora jej trvalo skoro dvadsať rokov, kým odovzdala Bohu celé srdce. Predtým padala a vstávala, radavysedávala s hosťami, hoci vo svedomí cítila Kristovo pozvanie do samoty s ním. Veď to poznáme: dnes to je posledný raz, zajtra začnem iný život... Prečo potom nebola spokojná a ani my nie sme spokojní?! Terézia dlho váhala, ale keď nakoniec dospela k „rozhodnému rozhodnutiu“, nezastavil ju choroba, nedostatok „kontaktov“ a peňazí či odpor duchovných osôb obhajujúcich dôležitosť svojich funkcií v cirkvi alebo jednoducho úzkoprsosť, zaujatosť, prípadne vlažnosť svojho života.

Knihy života pomáha pochopiť dôležitosť a krásu vnútornej modlitby, vyzdvihuje základné ľudské čnosti, zdravý úsudok a hlavne

povzbudzuje, aby sme začali ešte dnes. Prvé slovenské vydanie *Knihy života* vychádza v karmelitánskom kláštore v Lorincíku, má 472 strán a ponúkame ho za 8,- €.

Br. Stanislav Jaloviar OCDS

Program deviatnikov, púti a slávností Panny Márie Karmelskej v roku 2016

KOŠICKÁ ARCIDIECÉZA:

KOŠICE-LORINČÍK (bosí karmelitáni)

7. - 15. júla - Deviatnik

- 16:30 večery
- 18:45 sv. spoveď
- 17:15 modlitba ruženca
- 18:00 sv. omša s modlitbami deviatnika k P. M. Karmelskej (deviatnik bude viesť O. Rudolf Bartal, OCD na tému: **Ježišove podobenstvo o milosrdenstve**)

sobota 16. júla - Slávnosť Panny Márie Karmelskej

- 16:30 večery
- 18:45 sv. spoveď
- 17:15 modlitba ruženca
- 18:00 slávnostná sv. omša (O. Juraj Spuchľák, riaditeľ Rádia Lumen) Každý deň po sv. omšach bude možnosť prijať karmelitánsky škapullar. Pri sv. omši 16. júla je možnosť získať plnomocné odpustky.

KOŠICE - SÍDL. KVP (bosé karmelitánky)

7. - 15. júla - Deviatnik

- 18:00 sv. omša s modlitbami deviatnika k Panne Márii Karmelskej (deviatnik bude viesť o. Ján Jenčo)

sobota 16. júla - Slávnosť Panny Márie Karmelskej

- 7:00 sv. omša (O. Peter Novák, farár)
- 9:00 sv. omša (O. Ján Jenčo)
- 18:00 slávnostná sv. omša (O. Imrich Degro) Možnosť prijatia karmelitánskeho škapullara a sv. spovede bude večer po sv. omši.

STROPKOV

sobota 9. júla

- 17:00 liturgia hodín - splevané večery k P. Márii
- 17:30 modlitba Korunky Božieho milosrdenstva
- 18:00 otváracia sv. omša (dekan)
- 19:30 prijatie nových členov do Bratstva sv. Škapullara - požeňnanie škapullarov
- 20:15 modlitba sv. ruženca
- 21:00 sv. omša (karmelitáni z Lorinčika)
- 22:30 Putujeme na horu Karmel (doc. PhDr. ThDr. Daniel Slička, PhD.)
- 24:00 mládežnícka sv. omša (kaplán - novokňaz)

nedeľa 10. júla

- 6:30 liturgia hodín - Ranné chvály k P. Márii
- 7:00 sv. omša (kaplán)
- 9:00 modlitba slávn. ruženca s piesňami
- 10:30 slávnostná sv. omša - s požeňnaním základného kameňa novej fary (Mons. Alojz Tkáč, emeritný arcibiskup) Po sv. omši posvätenie škapullarov a prijímanie do Bratstva posv. Škapullara. Sv. spoveď v sobotu od 18:00 hod. a v nedeľu od 8:30 hod.

GABOLTOV

sobota 16. júla

- 9:00 cesta svetla (začiatok na Kalvárii, doniesť sviece)
- 11:00 sv. omša (P. Václav Hyplus, CSSR, vice-provinciál redemptoristov, predseda KVRP) Po sv. omši požeňnanie škapullarov, prijatie do Bratstva Škapullarskej Panny Márie
- 14:30 o Božom milosrdenstve (kongregácia sestier Matky Božieho milosrdenstva, Nižný Hrušov)
- 15:00 hodina Božieho milosrdenstva
- 15:45 Hodinky o Nepoškvmenom Počatí P. Márie
- 18:30 radošný ruženec - formou večeradla
- 17:00 stála adorácia v kostole Krista Kráľa
- 17:30 večery
- 18:00 sv. omša (Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup-metropolit; spleva zbor pri farnosti Sečovská Polianka) Po sv. omši požeňnanie škapullarov, prijatie do Bratstva Škapullarskej Panny Márie
- 20:00 umelecko-duchovné pásmo (mládež pri farnosti Mokroluh)
- 21:00 sv. omša (novokňaz košickej arcidiocézy; spleva zbor Bambino Lucí - Vranov nad Topľou)
- 22:30 adorácia (farnosť Mokroluh)

nedeľa 17. júla

- 0:00 sv. omša (O. Marián Kuffa; spleva zbor sv. Gorazda, Humenné) Po sv. omši požeňnanie škapullarov, prijatie do Bratstva Škapullarskej Panny Márie
- 2:00 ruženec svetla
- 2:45 krížová cesta (doniesť sviece)
- 4:15 bolestný ruženec
- 5:15 akadémia „budiček“ (augustin, mládež)
- 6:00 sv. omša (P. Rastislav Štuller, OSA; spleva zbor Augustíniani)

- 7:00 Hodinky o Nepoškvmenom Počatí Panny Márie so spevom pútnických piesní
- 8:00 sv. omša (P. Martin Huk, CSSR, farár v Gaboltove; spleva zbor Gaudium - Sveržov)
- 9:30 slávnostný ruženec - formou večeradla
- 10:30 slávnostná sv. omša (Mons. Stanislav Stolárík, rožňavský biskup; spleva zbor sv. Cecilie - Košice) Po sv. omši bude požeňnanie škapullarov a prijatie do Bratstva Škapullarskej P. Márie pri vonkajšom oltári. Sv. spoveď v sobotu od 9:30 a v nedeľu od 6:00 h. Po všetkých sv. omšach bude sprievod cez svätú bránu.

VELKÝ ŠARIŠ (VELKOŠARIŠSKÝ ODPUST) 4. - 10. júla

Vo svete Božieho milosrdenstva. Celý týždeň, každý večer Bránou milosrdenstva.

BANSKOBYSTRICKÁ DIECÉZA:

BANSKÁ BYSTRICA (bosí karmelitáni)

7. - 15. júla - Deviatnik

- 18:30 sv. omša s modlitbami deviatnika k Panne Márii Karmelskej (deviatnik bude viesť P. Bernard Gorczyński, OCD, Košice-Lorinčik)

sobota 16. júla - Slávnosť Panny Márie Karmelskej

- 18:30 slávnostná sv. omša (O. Peter Starošík, farár na Fončorde) Každý deň po sv. omšach bude možnosť prijať karmelitánsky škapullar. Pri sv. omši 16. júla je možnosť získať plnomocné odpustky.

STARÉ HORY (bosí karmelitáni)

13. - 15. júla - Trojdnie

- 18:00 sv. omša
- sobota 16. júla - Slávnosť Panny Márie Karmelskej**
- 18:00 slávnostná sv. omša Každý deň po sv. omšach bude možnosť prijať karmelitánsky škapullar. Pri sv. omši 16. júla je možnosť získať plnomocné odpustky.

DETVA (bosé karmelitánky)

7. - 15. júla - Deviatnik

- 18:00 sv. omša spojená s modlitbami deviatnika k Panne Márii Karmelskej (deviatnik bude viesť O. Blažej Štrba, biblista)

sobota 16. júla - Slávnosť Panny Márie Karmelskej

- 7:30 sv. omša
- 18:00 slávnostná sv. omša (O. prof. František Trstenský, biblista)

Pri omši 16.7. je možnosť získať plnomocné odpustky. Prijatie do Škapullara po sv. omšach 16.7. v prípade väčšieho záujmu aj po sv. omšach cez deviatnik. Sviatosť zmierenia každý deň po hod. pred sv. omšou.

SPIŠSKÁ DIECÉZA:

TRSTENÁ, sobota 16. júla

- 18:15 sv. omša (O. Jaroslav Chovanec, farár) duchovný program vo farskom kostole (zborný ruženec, krížová cesta, adorácia)

nedeľa 17. júla

- 10:00 slávnostná sv. omša na Námestí M. R. Štefánika (P. Vladimír Peklanský, rektor Svätyně Božieho milosrdenstva v Smižanoch) spojená s požeňnaním škapullarov a eucharistickou procesiou
- 15:00 gospelový festival „Splevame Márii“

ŽILINSKÁ DIECÉZA:

DOMANIŽA, sobota 16. júla

- 17:00 sviatosť zmierenia
- 18:00 sv. omša (po skončení prijatie škapullara z rúk kňaza)
- 19:30 duchovný program
- 20:00 modlitby Spoločenstva matiek
- 21:30 mládežnícka sv. omša
- 23:00 modlitba krížovej cesty
- 24:00 modlitba brevlára, žalmy
- nedeľa 17. júla**
- 0:20 vylúčenie Oltárnej sviatosti k celonočnej poklone (potrvá do 7:00)
- 7:30 sviatosť zmierenia
- 8:00 modlitba posvätného ruženca
- 8:30 svätá omša
- 10:30 modlitba posvätného ruženca
- 11:00 hlavná svätá omša (Mons. Andrej Imrich, emeritný biskup Spišskej diecézy) Po svätej omši bude možnosť prijať škapullar a zapísať sa do knihy Bratstva posv. škapullara.

5. celoslovenské stretnutie ctiteľov karmelitánskeho škapullara na pútnickom mieste STARÉ HORY sobota 6. AUGUSTA 2016

- 8:00 sv. omša (po nej Eucharist. adorácia)
- 9:15 prednáška (O. Marián Bublinc)
- 9:45 modlitba posvätného ruženca
- 10:30 slávnostná sv. omša (P. Jan Poříz, OCD) Po sv. omši prijatie karmelit. škapullara.
- 12:30 záverečná pobožnosť so sviatosťným požeňnaním

Každý z nás sa raz musí rozhodnúť, čo bude v živote robiť. Pred veriacim človekom vyvstávajú otázky: Čo čaká Boh odo mňa? Manželstvo alebo zasvätený život? Kde budem šťastný? Zvládnem to?

Boh ma pozýva a požehnáva moju cestu životom, ale treba počúvať a nechať sa viesť. Preto sme sa v komunite bosých karmelitánov rozhodli pomôcť mladým rozoznávať povolanie. Ide o individuálne stretnutia v našich kláštoroch alebo duchovnú obnovu, ktorá trvá od platka do nedele.

Individuálne stretnutie možno dohodnúť na akýkoľvek termín. Duchovnú obnovu máme trikrát ročne v niektorom z kláštorov, aby sa mladí stretli, ak sa to dá, s celou komunitou bratov. Začíname svätou omšou v komunite, po organizačných pokynoch a predstavení začína mlčanle, aby sme mohli počuť

Boha vo svojom srdci. Iste poznáte úryvok zo Starého zákona z Prvej knihy kráľov v 19. kapitole o Eliášovi na vrchu Horeb. Zažil búrku, zemetrasenie, víchor a nakoniec vánok. Až vtedy sa ho dotkla Božia prítomnosť. Adorácia je dobrým začiatkom cesty na vrchol Horebu, kde sa môžeme stretnúť so svojím Bohom a opýtať sa ho: „Čo žladaš, Pane?“

Ráno pozdravíme Pána liturgiou hodín, svätou omšou spoločne s komunitou a hodinovým rozjímaním. Nasledujú raňajky a prednáška. Hovoríme o možnostiach našej cesty, pričom uvádzame až päť smerov. Potom je čas na rozjímanie o tom, čo sme počuli, rozhovor s bratmi alebo aj na sviatosti zmlernenia. Nasleduje obed spojený s hudbou alebo čítaním duchovnej literatúry. Po obede prežíva každý individuálnu rekreáciu, potom spoločne vyjdeme do okolia, prípadne pokračujeme prednáškou o karmelitánskej spiritualite. Vešpery absolvujeme v prírode. Po večeri prichádzajú na rad rozhovory o témach, ktoré nás zaujímajú alebo ich potrebujeme prehĺbiť.

V nedeľu prispôbujeme program komunite, v ktorej sa nachádzame, aby sme čo najviac času trávil s bratmi pri modlitbe, prípadne pri spoločných rozhovoroch.

Odpoveď na svoje otázky možno nenájsť hneď, ale aspoň máš možnosť prebývať s nami pár dní komunite a s Bohom. Termíny duchovných obnov uvádzame nižšie.

P. Dušan Hrícko OCD

Vydatá žena karmelitánkou?

Krátko po zložení večných a dočasných prísľubov mojich sestier - v období veľkých milostí počas návštevy relikvií sv. Terézie z Lisieux na Slovensku v januári 2016 - jeden známy sa ma opýtal: „Čo sľubovala, tá pani, veď je to vydatá žena, ktorá žije v manželstve, pracuje, stará sa o rodinu?!“ Tak mi prišlo na um, že v tomto článku vysvetlím, ako môže vydatá žena, ženatý muž a takisto slobodný (slobodná) vstúpiť do „tretieho“ - svetského rádu bosých karmelitánov.

Korene karmelitánskeho rádu siahajú do 12. storočia, keď v Palestíne v jaskyniach na hore Karmel žili jednotlivci pustovníckym spôsobom života podľa vzoru proroka Eliáša. Títo pustovníci na začiatku 13. storočia dostávajú *Regulu*, t. j. *Pravidlá života*, a tak vzniká „prvý“ rád karmelitánov. V 15. storočí vznikajú prvé kláštory sestier karmelitánok („druhý“ rád). Bolo iba otázkou času, kým sa vytvorí spoločenstvo svetských osôb (laikov) spojených s Karmelom. Prvou formou spoločenstva jednotlivcov s rádom bol najprv škapuliar, ktorý dostal sv. Šimon Stock dňa 16. 7. 1261 od Matky Božej ako znak jej ochrany. Tzv. „tretí“ čiže Svetský rád karmelitánov však ustanovil až pápež Mikuláš V. v roku 1452. Reformy karmelu sa ujala v polovici 16. storočia sv. Terézia od Ježiša v spolupráci so sv. Jánom od Kríža. Od tých čias názov je Rád bosých karmelitánov, skratka OCD (Ordo Carmelitarum Discalceatorum - Bosí karmelitáni aj mníšky

Bosé karmelitánky) a pre laikov Svetský rád bosých karmelitánov, skratka OCDS (Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis).

■ Svetský rád bosých karmelitánov na Slovensku

Na základe ustanovujúcej listiny generálneho predstaveného Rádu bosých karmelitánov o. Camilla Maccliseho OCD zo dňa 25. 8. 1994 Mons. Dominik Tóth 14. 12. 1994, na sviatok sv. Jána od Kríža, v jezuitskom kostole v Bratislave slávnostne erigoval prvé spoločenstvo Svetského rádu bosých karmelitánov na Slovensku. Konferencia biskupov Slovenska dňa 17. 5. 1995 povolila rozšírenie pôsobnosti Svetského rádu bosých karmelitánov na územie celého Slovenska, takže dnes (okrem Bratislavy) existujú spoločenstvá OCDS aj v Košiciach a Detve.

OCDS je spoločenstvom osôb preniknutých túžbou odpovedať na Božie volanie k viere, nádeji a láske, pričom sa snažia formovať vlastný život v duchu evanjeliových rád a tiež prispieť k premene tohto sveta cestou praktizovania vnútornej modlitby.

A preto, ak si ľudsky zrelá, psychicky vyrovnaná osoba vo veku od 18 do 60 rokov, nepatríš do iného spoločenstva, v ktorom sa skladajú sľuby, a chceš žiť hlboký kresťanský duchovný život, môžeš navštíviť jedno z našich spoločenstiev v Košiciach, Bratislave alebo Detve.

Katarína Luptáková OCDS, Detva

ORDO CARMELITARUM DISCALCEATORUM SAECULARIS
SVETSKÝ RÁD BOSÝCH KARMELITÁNOV

Všetko robíť len s veľkou láskou...

Rozhovor s Natáliou Žembovou

Na Slovensku si známa ako moderátorka Slovenskej televízie, z ktorej si za účinkovanie v spote Aliancie za rodinu dostala výpoveď. Neskôr ako hovorkyňa KDH si zažila politický neúspech tejto strany. K tomu sa pridružila automobilová nehoda. Ako sa na tieto „nemilosrdné“ situácie pozeráš teraz?

Boh má s každým z nás svoj plán, svoju cestu. Nikdy som Bohu nevyčítala tieto „nemilosrdné“ situácie, naopak, ďakovala som za každú z nich, hoci neboli príjemné. Často bolestivé. Práve vďaka týmto chvíľam si uvedomujem blízkosť všemohúceho. V tej bolesti som bližšie pri Ňom, vnímam Jeho utrpenie omnoho hlbšie. Jeho krížová cesta je aj mojou cestou... Pochopila som, že neexistuje láska bez kríža a kríž bez Lásky neunesiem.

Po твоjich skúsenostiach z práce médiách a politike môže byť, podľa teba, človek vo verejnom priestore slobodný so svojim náboženským presvedčením?

Áno, môže. Riskuje pritom, že ho okolie odvrhne, „zaškatuľkuje“ ako čudáka, chudáka, ktorý sa utieka k Bohu. Ja som to riskovala s radosťou. Nehanbím sa za svoju vieru. Viem, komu som uverila a ktorého meno mám hlboko v srdci.

Dá sa dosiahnuť, aby sme so svojou vierou nevyzerali ako čudáci, a tak predísť „zaškatuľkovaniu“?

Dnešný svet považuje za „normálne“ byť slobodnou matkou, žiť s partnerom bez záväzku, striedať partnerov aj zamestnania, „užívať“ si život so všetkým, čo ponúka. Ak niekto vstupuje do manželstva v čistote (teda bez sexuálneho spolužitia s partnerom), je čudák. Ak niekto upozorní kolegu, aby nerozprával vulgárne alebo aby neohováral ostatných kolegov, je divný. Kto má uši, počuje; kto má oči, vidí; kto má srdce, vníma. Nemôžem donútiť nikoho, aby ma videl, počul, vnímal. Ale svojím správaním viem ovplyvňovať nielen svoj život, ale aj životy ostatných ľudí v mojom okolí. Svoju dobrotou, láskavosťou a čistotou vie byť kresťan dobrým príkladom a vzorom pre iných. Ak to dokáže, po čase nebude čudák, ale dobrý človek, o ktorom to budú všetci Jeho blízki ľudia vedieť a nebudú ho škatuľkovať.

Nie je náboženstvo v našom svete tabu?

Nie je tabu, ale je istou „značkou“. Onálepkuje vás a navždy označí. Radšej by som bola,

keby sme my, kresťania, boli „označkovaní“ láskou k blížnemu, odpúšťaním, dobroprajnosťou a pokojom v srdci. Aby každý, kto nás stretne, bol naplnený pokojom, radosťou, láskou. Náš svet začína byť neludzský, chladný, nepokojný a veľmi sebecký. Nemáme odvahu byť veľkorysí, odpúšťať, obetovať sa a niečo pre druhého urobiť „len tak“. Sme čím ďalej, tým viac uzavretejší. Žijeme si každý pre seba a nevnímame druhého kolegu, priateľa, nadradeného či podradeného. Nevnímame ich životy, problémy, starosti ani radosť. Sme zahľadení do svojich starostí, do svojich problémov. No tí druhí môžu mať omnoho väčšie starosti a my by sme im mohli v nich pomôcť, poradiť, odľahčiť kríž blížnemu. To je kresťanstvo, to nie je tabu.

Láska, odpúšťanie, dobroprajnosť, pokoj sú vlastnosti, ktoré sú sympatické asi všetkým a hovoria sami za seba. Znamená to, že príčinou „onálepkania“ môže byť i to, že nás niekedy charakterizujú vlastnosti „nášho sveta“ ako ich vymenovávaš, alebo i niečo iné?

Ak som veriaci, je to na mne „vidno“! Nielen tieto vlastnosti, ktoré sme menovali, ale aj celková charizma upozorňuje okolie na to, že niekto iný vládne v mojom srdci, mojich myšlienkach, mojich slovách a v skutkoch. Nemusím pritom chodiť smutná ani s ružencom v ruke, aby každý vedel, že som veriaci. Modlitby, a teda môj rozhovor s Bohom, si nechávam na súkromnejšie chvíle, neobliekam sa do „vrecoviny“ ani si nesypem popol na hlavu; aby okolo mňa bolo cítiť môjho Pána. To, ako sa správame, ako hovoríme, ako riešime problémy (často súvisiace so zdravím alebo životom), ako vychovávame deti či zvládame kritické situácie, to všetko by malo mať jedinou značku: nášho Boha – Lásky. Všetko, malé i veľké skutky, by sme mali robíť len s veľkou láskou...

Sedemnást rokov žiješ v manželstve s Martinom, máte spolu tri deti. Dnes, keď spoločenská situácia rodine nepraje a sú na ňu vyvíjané rôzne negatívne tlaky (gender ideológia a pod.), je rodina odkázaná iba na postoj „bránenia sa“ alebo môže sama pozitívne pôsobiť na spoločnosť?

Môže ovplyvňovať spoločnosť svojím príkladom nádherného spoločenstva. Spoločenstva ľudí, ktorí si navzájom pomáhajú, zdieľajú navzájom trápenia, skúsenosti, lásku aj vzájomné porozumenie. Vyrastajú v nej deti, nové bytosti naplnené nádejou, že svet môže byť lepší. Rodina je rozšírené Božie spoločenstvo. Je mi smutno, že dnes je rodina zaznávaná, utláčaná a dostáva sa takmer na pokraj záujmu politiky a spoločenského života. Preto je dôležité vnímať a podporovať rôzne združenia a aktivity ľudí, ktorým záleží na rodine a jej poslaní. Dôkazom, že naša spoločnosť ešte stále má silu bojovať za rodinu, sú rôzne Pochody za život, sadenie Stromov za život nenarodených detí atď. To je nesmierne dôležité pre všetkých ľudí na našom malom Slovensku. **Ako, podľa teba, môžeme aspoň „vtiahnuť“ do diskusie o hodnote rodiny tých, ktorí nevidia hodnotu už nevidia?**

To je náročná téma, pretože médiá i politický svet je nasmerovaný skôr proti hodnote klasickej rodiny. Častejšie čítame o mužoch, ktorí majú viac detí s viacerými ženami, než o mužovi, ktorý vychováva 6 detí a je vzorným otcom a dokonalým manželom. Viac čítame a vidíme príklady žien, ktoré sú aj niekoľkokrát rozvedené alebo striedajú partnerov ako ponožky. Viac sa hovorí o homosexuáloch a ich právach, ako o klasickej a Bohom požehnanom zväzku muža a ženy, tak ako to platilo a platí už tisícročia. Tí, ktorí majú možnosť ukázať svetu zmysel a hodnotu rodiny, často mlčia, aby si nevyrobili problémy. A to je škoda. No všetko sa dá zmeniť, všetko sa dá zvrátiť, všetko môžeme v Bohu a Jeho sile.

Sama poznám jeho dielo v mojom živote. Robí zázraky na počkanie. Preto sa modlím za to, aby zaslahol do života tých, ktorí rozhodujú o vážnych postupoch v rámci rodín, chudobných, biednych, chorých. Najmä politici by si mali uvedomiť, akú veľkú moc im dali ľudia do rúk. Mali by počúvať hlas ľudu, hlas tých, ktorí sú naozaj na dne svojich síl, peňazí, rodinných problémov. Vtiahnuť politikov do diskusie je náročné, pretože často nemajú skúsenosti z regiónov, nevedia, ako žijú ľudia v Sabínove alebo na juhu Slovenska, v chudobných regiónoch. Podľa mňa by aj Cirkev a jej predstavitelia mali zaslahnúť a viac diskutovať o riešení vážnych problémov ľudí. Možno by sa našiel konsenzus medzi všetkými stranami – politikmi, Cirkvou, aktivistami aj ľuďmi z regiónov.

Ešte pred založením rodiny si mala niekoľkoročnú skúsenosť rehoľného života. Aký význam má podľa teba zasvätený život v dnešnom svete?

Je to obrovský dôkaz bláznovstva pre Boha. Zamílovala som sa do jeho lásky, do jeho učenia, do neho samého. Byť označená pečatou Božej lásky je to najkrajšie označenie, ktoré si nosím v srdci. A nikdy mi ho nikto nevymaže. Bola som snúbenicou Najvyššieho. A ten čas si uchovávam v najhlbšej časti môjho srdca ako perlu môjho života. Preto si myslím, že tak ako chodili kedysi chlapci na dva roky „na vojnu“, mali by dlečatá ísť na dva roky do kláštora. Naučila som sa pokore, poslušnosti

(aj keď to bola moja slabá stránka), nesmierne si vážim slobodu, vnútorný život každého človeka, peniaze. Pravidelné modlitby majú obrovskú silu, sú pre mňa živou vodou. Jedinou chvíľkou počas dňa, keď môžem byť s Bohom sama... Kležby viac ľudí vnímalo Božie volanie do zasväteného života.

Nedávno si prijala karmelitánsky škapuliar. Čo to pre teba znamená?

Všetko. Silu modlitby, spoločenstva s Matkou Božou z Karmelu a so sestrami a bratmi karmelitánmi. Som vďačná Bohu za túto príležitosť, bratom karmelitánom za prijatie do tohto krásneho spoločenstva a za prísľuby Panny Márie Karmelskej. Viem, že ak prídu problémy a starosti, mám sa na koho obrátiť, poprosiť bratov a sestry o modlitby, mám kam „ujst“ zo sveta do ticha a do modlitby. Škapuliar nosím s hrdosťou a s nesmiernou láskou sa denne modlím Pod tvoju ochranu... **Niekoľko dní si prežila v našom kláštore v Lorinčíku na individuálnej duchovnej obnove. Ako vnímaš tento čas?**

Ako požehnanie a najkrajší čas pri nohách Pána v kruhu bratov karmelitánov. Som vďačná za ten požehnaný čas ticha, bolesti srdca, sĺz aj odpustenia, pokory aj slobody ducha. To všetko som tam našla a chcem nachádzať minimálne raz do roka. Bola by som šťastná, keby som si mohla častejšie nájsť čas sama pre seba a môjho Pána.

Áké máš ďalšie plány a čo je pre teba teraz najdôležitejšie?

Moja rodina. V uplynulom roku, keď som pracovala ako hovorkyňa KDH, rodine som venovala minimum. Preto sa snažím venovať každú voľnú sekundu mojim trom deťom a manželovi. Veľmi sa teším, že mám čas na rannú modlitbu a nasmerovanie celého dňa s požehnaním Pána. To je pre mňa teraz najdôležitejšie. Všetko ostatné je nahraditeľné.

*Za rozhovor ďakujú:
Br. Miroslav Bandík OCD a P. Andrej Valent OCD*

Spomienky z putovania

V tú noc, keď mali prísť relikvie svätej Terézie z Lisieux na Slovensko, konala sa v historickej budove Národného divadla v Bratislave Ples v opere. Udivilo ma, ako málo ľudí to sleduje. Bolo to akési nezaujímavé. Po príchode do malého kostolíka v Bratislave-Petržalke som si uvedomila, že tu je, naopak, „plno“. Hodnoty v našom živote, hodnoty v našej krajine sa príchodom Malej veľkej sväteice začali meniť. Modlitba bola potrebná viac ako otvorenie plesovej sezóny.

Od tohto sobotňajšieho večera sa mi na 15 dní zmenil život. Moja angažovanosť, únava, nedostatok spánku, choroba boli len zlomkom obety, ktorú prinášali všetci spolupútnici počas celého putovania, ktorého sme boli často len nemými svedkami.

Pozerám na fotografie a pri každom meste sa mi vynárajú spomienky, úsmevné príhody v tíme, ľudia so svojimi príbehmi, telefonáty, mediálne výstupy. Každé mesto malo svoje čaro, každý kostol bol naplnený iným ovzduším očakávania milosti, ktorá má prísť. Niekde prišli ďakovať, niekde prišli prosiť. Niekde doniesli ruže. Inde si ruže milostí odnášali. A tak som sa rozhodla napísať moje spomienky, ktoré boli ukryté v hĺbke srdca, ale teraz sa potrebujú vyplaviť a priniesť možno aj do iných duší svetielko poznania.

V prvom rade ma udivovali zástupy ľudí a myšlienky celého tímu, ktorý sprevádzal putovanie – toto nikto nečakal. Možno prvé odhady hovorili o nejakých pár tisícoch, ale hneď v prvom meste viac ako 30 000 ľudí nečakal nik. Neveriace hlavné mesto sa stalo veriacim mestom. Prišlo si uctiť tú, ktorá chcela sypať dažď ruží. Po pár dňoch prišiel

emall o uzdravení malého dlečatka. A o niekoľko hodín prichádzali sms, telefonáty – *dali sme si do poriadku rodinu, prestali sme sa na seba hnevať, udobrili sme sa, manžel opustil milenku a vracala sa k rodine, otec bol na svedení po 40 rokoch... Zázraky*, ktoré sa konali pred očami. Aj ja som chcela vidieť nejaký na vlastné oči. Dotknúť sa zázračna. Ale to by bolo len o nejakom vlastnom záujme, o nejakej zvláštnosti. To by nebol obraz viery v mojom živote. A tak som v tichosti stála, pozerala na dianie okolo mňa.

V jednom momente putovania som stretla chorú Mirku. Sedela na svojom vozíčku a silno ma objímala. Neprosila o zázrak. Prosila, aby ľudia mali otvorené srdcia. Dojala ma jej krehkosť života a zároveň veľká sila ducha. Potom som stretla ženu, ktorá pred niekoľkými mesiacmi stratila syna. Plakala na mojom ramene a ja som plakala s ňou. A stretla som muža, ktorý s veľkou dôverou prosil za svoju rodinu. Terezička malá cesta v priamom prenose. Nie veľké skutky, nie extravagantnosť videného. Tiché, pomalé kroky, ktoré privádzajú do neba. Tichá modlitba, tiché obety.

Obety. Veľa ľudí sa ma na to pýtalo: **čo to**

Je? Ako to robiť? Ako dať svojim skutkom ten Boží „šmrnc“ obety? Také známe slová. a predsa také nepoznané v skutkoch. Ako to robila Terezka? Ako to. že sa stala takou veľkou svätou. keď takmer nič nerobila? vysvetľovať a dávať zmysel životu. Veľa som si uvedomovala počas putovania. že aj pre toto prišla Terezka na Slovensko. Prišla nás učiť základným veciam. Chceme stavať strechu. ale základy sú podmyté a rozsypajú sa. Všimla som si. že si dávame často všeobecné záväzky: „Všetko pre teba. Ježíši!“ ale netušíme. čo znamená slovo **všetko**. A tak som čas trávil jednoduchým vysvetľovaním: „Dajte si úmysel! každý krok (zvlášť taký ťažký o paličke) venujte Bohu za svoje deti. Nech majú vaše kroky zmysel. Chcete niečo povedať. zahryznite si do jazyka. dajte zmysel tým prehltnutým slovám – za vaše deti. za vnúčatá.“ - „**A to aj toto môže byť obeta? Aj moja choroba? Aj moja migréna? Aj to, že mi suseda ublížila?**“ - „**Áno, toto všetko môžeš odovzdať Bohu.**“ To bola tá Terezka cesta. Preto sa volá malá. aj keď je sama osebe ťažšia ako ktorákoľvek iná cesta veľikánov ducha.

Terezka púť skončila... 22 miest a vlac ako 44 kostolov na Slovensku. 200 000 ľudí. Toto je len štatistika. Dôležité je srdce každého človeka. ktorý sa vydal na cestu po Terezkiných stopách. A že to nie je ľahká cesta. môže potvrdiť každý jej čiteľ. Najmenšie veci často bývajú tie najťažšie.

Sr. Hermána. hovorkyňa zasvätených osôb v Roku zasväteného života. Členka tímu sprevádzajúceho relikvie sv. Terézie z Lisieux v januári 2016 na Slovensku

Bosé karmelitánky v Detve

Nedeľa Božieho milosrdenstva je už tradične dňom našej odpustovej slávnosti. Vrcholom slávnostného dňa bolo slávenie Eucharistie. ktorú celebroidal SSDr. Blažej Štrba. biblista vyučujúci v kňazskom seminári v Badíne. Počas homílie nám priblížil symboliku Loga k Roku milosrdenstva. Zameril sa na tvár Krista a človeka - Adama. Spolu sme mohli rozjímať o hlbokom význame „**spoločného oka**“: ktoré nás pozýva osvojiť si Kristov milosrdný pohľad. „**aby sme nechodili po svete ako jednookí piráti**“: ale aby sme milosrdným pohľadom pozerali na ľudí. na seba i svet. Veľa šťastia pri pohľade...

O týždeň neskôr sme medzi nami privítali spevácky zbor z Bánovlec nad Bebravou. Spoločne sme sa pomodlili Ruženec k Božiemu milosrdenstvu. ktorý bol popretkávaný plesňami a myšlienkami z Denníčka svätej Faustíny.

Sr. Mária Gabriela OCD. Detva

Svetský rád bosých karmelitánov v Bratislave

tornej modlitbe. kritériách rozoznania povolania do Svetského rádu a ťažkostach vo vzťahoch v spoločenstve. Ďalej nasledovala praktická ukážka modlitby „lectio divina“: spoločná modlitba. rekreácia a slávenie Eucharistie.

V dňoch 17.10. a 12.12.2015 zložili v bratislavskom Svetskom ráde bosých karmelitánov definitívne prísľuby štyri členky a jeden člen spoločenstva. 12.12.2015 súčasne zložila doživotné sľuby jedna členka tohto spoločenstva.

Alexandra Tomečková OCDS. Bratislava

Svetský rád bosých karmelitánov v Košiciach

24. apríl 2016 bol pre naše spoločenstvo veľmi radostný. prijal sme do svojho streda - na základe vstupu do noviciátu - manželský pár: Beátku a Miloša Kubušovcov. Slávnostná udalosť sa konala v Lorinčíku u našich bratov. v Kaplnke sv. Jozefa a Karmelskej Panny Márie. Otec Rudolf Bartal. náš duchovný asistent. Im slávnostne založil škopulare a podľa rituálu OCDS ich prijala celá karmelitánska rodina. ktorej súčasťou sa stali. Ostatní prítomní členovia nášho spoločenstva si vo

Veľkonočnom období obnovili svoje prísľuby.

*Katarína od Božej Lásky
predseda Rady spoločenstva OCDS v Košiciach*

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA
POČAS CELEJ PŮTE

- PROGRAM -

8:00

**sv. omša
po sv. omši adorácia**

9:15

**prednáška
(vdp. Marián Bublinc)**

9:45

ruženec

10:30

**sv. omša
(kazateľom: P. Jan Poříz OCD)
po sv. omši prijatie do škapuliara**

12:30

**záverečná pobožnosť
so sviatostným požehnaním**

6. august
(sobota)

2016

V.

na pútnickom mieste

STARÉ HORY

**STRETNUTIE CTITELOV
ŠKAPULIARA**